

[Annette Just]

ændringsforslaget, ønskede den tomme demonstration og håbede på, at det gik igennem, fordi man var nervøs for et eller andet. Gad vide, hvad det er, man er så nervøs for? Er man bange for, at nogle mennesker skal finde ud af, hvad dette her drejer sig om?

Fremskridtspartiet har altid arbejdet positivt for Den Økonomiske og Monetære Union med den udvikling, som EMS-samarbejdet havde. Vi har ønsket at få EMS-samarbejdet så snævert som muligt, vi ville såmænd gerne have nulstillet det hele, så man ikke kunne lave devalueringer og revalueringer, men vi mener ikke, at det er den rigtige måde, man er nået frem til i Maastrichtpapiret, hvorefter vi skal have ens valuta over det hele. Vi har hele tiden sagt: Lad den komme ind som en 13. valuta, og jeg er såmænd glad i det små ved at tro på, at det også ender med at blive resultatet, fordi det andet viser sig at være fuldstændig umuligt.

Til sidst vil jeg godt spørge: Selv om udenrigsministeren forleden satte Jacques Delors grundigt på plads – i hvert fald ifølge den danske presse, jeg gad vide, hvor meget der overhovedet står i den udenlandske presse om den sag – så er der vel noget om det, når Kommissionen siger, at den ønsker en helt ny opbygning, den ønsker, at Kommissionen skal have mere magt, den ønsker faktisk udvidelse til De Europæiske Forenede Stater, hvis man overhovedet skal gå med til at udvide EF-området.

Jeg er ked af at måtte stille det spørgsmål så direkte, fordi jeg jo også godt kan se, at det underminerer de betingelser og de forudsætninger, som regeringen sammen med Socialdemokratiet har haft for overhovedet at sige ja til dette papir, men med disse nye betingelser for udvidelse af samarbejdet i Den Europæiske Union synes jeg, det ville være rart at få en mere udførlig redegørelse fra udenrigsministeren, når han får ordet.

Jeg synes heller ikke, der bør være nogen tvivl om, at man altså ønsker med Unionen at sikre, at unions-samarbejdet skal opbygge en mental forsyng eller omsorg for alle unions-medlemmer og deres borgere. Det var sådan nogenlunde det, hr. Riberholdt sagde i tv – det må have været i torsdags – hvor han bl.a. kom ind på, at unions-samarbejdet skal nedbryde de mentale grænser og drage omsorg for opdrægtene af vore børn i overensstemmelse med den målsætning. Jeg synes, det er rystende, at

en af vore chefforhandlere i oplysningskampagnen reelt kan sige, at nu skal vi alle sammen ensrettes. Jeg kan kun se ét sted, hvor man har gjort noget lignende – og hvor vi nu har set det hele falde fra hinanden – og det er det tidligere Sovjetunionen.

Hvad ønsker Fremskridtspartiet da? Vi ønsker at sige nej til den rammeudvidelse af EF, som ligger i Unionspapiret. Vi ønsker at sige ja til samarbejde. Vi ønsker at sige ja til samhandel. Vi ønsker, at det, som vi har sagt ja til i 1986 med de fire friheder, altså fri grænseoverskridelse for varer og tjenesteydelser, personer og kapital, skal virke. Vi ønsker den samhandel, der sikrer økonomisk stabilitet. Vi mener, at den eneste måde, hvorpå man kan sikre freden i Europa, er ved at have en økonomisk stabilisator, og det kunne EF være med sit indre marked. Vi ønsker ikke at ødelægge det.

Vi mener virkelig, at man, hvis man siger ja til Den Europæiske Union og dens overførselspolitik, vil give ustabilitet på det økonomiske område, og det vil give ustabilitet i hele Europa. Derfor vil vi egentlig talt gerne, selv om hr. Duetoft om lidt vil gå herop og sige det modsatte, holde fast i fædrelandenes Europa. Hvert eneste fædreland i Europa skal have lige chance. Vi ønsker ikke at omdanne det til Europas Forenede Stater; vi mener, at det vil være en dødsynd mod Europa.

Derfor siger vi ja til EF og nej til Unionen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Her i Folketinget er der kurser om brug af edb og finansloven og meget andet. Jeg tror, jeg vil foreslå præsidiet også at indføre et grundkursus i EF. I det grundkursus skal man som punkt 1 lære, at det er Kommissionen, der foreslår, og Ministerrådet, der vedtager, for en række af de påstande, som fru Annette Just fremsatte her, er jo forslag fra Kommissionen, men det er ting, der ikke er vedtaget, og det er faktisk ret grundlæggende.

I de sidste dages debat har man jo hørt den samme myte. Man har taget en eller anden udtalelse fra hr. Jacques Delors og skræmt med den og sagt, at det næsten er sandheden. Det er grundlæggende, at det faktisk er Ministerrådet, der vedtager, det må vi nok slå fast endnu en gang.